Зарево или Дарово
радградско село
по Кара Хасанъ

Златия или пусия, причаръ тръгнъ отъ Дрингополска р
хавото пане безводного — водно отъ ръждясъ трави

Златарица тирновско 4 ч. малко по-малко от часъ
отъ града на бесрекенъ изтъ 390 къщи.
1 черква Хр. св. Николай. Камена на старо
му дълбока пръ правени отъ пожара на 1841.
сборъ на 9 и мой. Училище отъ два катА 1869.
ученици 2 мнѣ до 250, мѣ до 50 момичета до
15-20 дни. 2 учит. 1 учителка 4 свещеници
двогенъ по случаи в-7 времени, по 20. единъ
ханъ и двогенъ черковенъ дворе и полицая
та. Ръката Марешка дали селото подвъ
като отдѣлъ до 40 къщи взимъ западъ. Мо
нѣма ще правятъ. Старъ черковище насѣ
надъ селото на високо мѣсто мѣнастирище
св. 40. Дворе ка годиме ди свезрѣнетъ
вода. Старъ книги, печати, и рѣкописи
много е много и сега нѣколко степени рас
пилени отъ турци и въ огнъ изгорѣли.
Старъ тъ помнятъ селото до 30 мало
къщи, но ~~то~~ рано ~~сѣ~~ се преселили отъ Кал
гайдрилари дворе отъ стачъ и горнъ квартъ
и отъ Мантурит българи се
преселили и събрали се въ Златарица,
по рѣкописи тѣ книги сръ дали съществу
ва селото Златарица повече отъ 250
години до 300 години. Старите дадуми
тъ показвали че Мантурит и Дедебелъ
(Изтрумска) дали Златарски махали,
земедѣлци и градинари. (5-600 души). По
знаменити лица дворе родъ, Св. Василий
св. Теронахъ Бенаминъ, и Н. Златарски.
Най близки селаси на С. Мантурит 3/4 ч.
Ново село (дъ Еникьой) С.И. 1 ч. Дурна
дере на И. Подъ селото на ~~ю~~ западъ между
турит и Златарицаси сръчатъ Марица
та рѣка съ Ватанската.

Завикой, на 1640 мъсковски като отиде
ли за цариград изгонъ отъ Пловдивъ ми
хал двѣ голѣми чорбаджии и настанѣ въ селото
Завикой у единъ весеи турчин и отъ тамъ
другий ден станал на селото и ръка чекъ.
Завата бѣлъ чисто село община недвижи
мит 244 имъ стара една бѣлъ чаръ черква.

ГРАДСКИ БИБЛИОТЕКА СОФИЯ